

ישעה אברמוביץ המcona ר' שיקה ובפינו הילדיים —
רbeschka. יהודי בא בימים ומוצאו בלי ספק, מבני אפרים
שכן התחלפה לו השין בשין ובבית-הכנסת היה פוצח ב-
קריאה קולנית: "הסיר שהיו הלוויים אומרים בבביס ה-
מייקודס מזמור סיר ליום הסבוס" (השיר שהיו הלוויים
אומרים בבית-המקדש מזמור שיר ליום השבת).

והיו גם משפחות שירדו, כולן או בחלקן, לאוסטרליה
לעתות כספ. זכרה לי אחת הנשים שהיתה מצהירה בחשי-
בות: "עסעו ברויט מיט ציבלו אבי אין ארץ-ישראל" (לאכול
לחם ובעל ובלבד בארץ-ישראל) אך בסופה של דבר קבעה
שהבעל באוסטרליה מתוק יותר.

ואחרון אחרון חביב ובאמת חביב — ח. מ. קלורייסקי.
הוא לא היה איש מטולה, אבל היה איש הגליל העליון
כולו. ובתוך תפקידו כפקיד פיק"א, שקד על פיתוחו של
הגליל ומטולה בכללו.

בעל תואר אגרונום, אדם יפה ונושא פנים בחיצוניותו,
וכך גם בהיליכותו, היה האיש.

הוא אשר יישב את הקבוצות הראשונות בגליל: כפר-
גלאדי, אילת-השחר ומחניים. לקידומה של מטולה העלה
וישב בה משפחות איכרים צעירות ואף קבוצת פועלות
השתכנה בסיטו במשובה, קיבלה קרקע ועסקה בעיבודם.
כן עשה רבות להעסקתם של פועלים מחוסרי עבודה. ואין
צריך לומר מה רב היה חלקו בהקלת המזוקה — בכל השט-
חים — בשנות המלחמה.

אכן, לא פשוט וקל היה תפקידו של קלורייסקי באותן
שנים ובאותם תנאים בגליל העליון. הרבה קשיים נערמו
בדרך גס, ואולי בעיקר, מצד הממוניים עליו מבין פקידי
פיק"א.